

Consell Tributari
Palau Foronda
Rda. Sant Pau, 43-45, 1r.
08015 Barcelona
Telèfon 93 402 78 15
conselltributari@bcn.cat

Expedient: 207/23

Expedient de gestió: 2023RCAL ...

Número de registre: 2023/...(1)

Recurrent: CLD...

Tribut: Impost sobre activitats econòmiques (IAE)

Data de presentació: 16/02/2023

El Consell Tributari, reunit en sessió de 6 de març de 2024, coneixent de la sol·licitud presentada per CLD..., ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a l'efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- A la data referenciada a l'encapçalament, la interessada sol·licita la reducció de les quotes de l'IAE, període impositiu 2020, que es detallen a continuació:

Acte impugnat / Rebut	Detall/ Concepte	Identificador / Direcció Objecte	Import €	Període/Data
Padró EE2020...(a)	IAE	154... / C/ S...	6.218,70	01/01/2020 - 31/12/2020
Padró EE2020...(b)	IAE	172... / C/ R...	4.609,08	01/01/2020 - 31/12/2020
Liquidació EE2020...(c)	IAE	186... / C/ C...	18.471,36	01/01/2020 - 31/12/2020

2.- A l'esmentat escrit de sol·licitud, exposa que es troba donada d'alta a les activitats desenvolupades sota l'epígraf 681 (servei d'hostalatge en hotels i motels), a les direccions C/ S... (ASH...), C/ R... (OHM...) i C/ C... (OHT...).

Al·lega que, amb motiu de les restriccions imposades pel Govern d'Espanya al desenvolupament d'activitats productives no essencials, i a conseqüència de la declaració de l'estat d'alarma per la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada per la Covid-19, es va veure obligada a tancar l'establiment cessant la realització de la seva activitat econòmica.

Així mateix, al·lega que a més li resulta impossible la realització de l'esmentada activitat a conseqüència de la situació productiva, econòmica i social resultant de la situació de crisi sanitària ocasionada per la Covid-19.

Per tot el que s'ha exposat, sol·licita la rebaixa de la part proporcional de la quota de l'impost partint de l'apartat 4 de la regla 14 del Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques, i qualsevol altra minoració en la tributació per l'esmentat impost que correspongui.

3.- De la documentació incorporada a l'expedient, els antecedents del mateix i l'informe de l'Institut Municipal d'Hisenda es desprèn la següent relació de fets:

— El 21/05/2020 l'Institut Municipal d'Hisenda va publicar al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona un edicte informant que la matrícula de l'impost sobre activitats econòmiques elaborada per la Administración Tributaria del Estado es trobava a les dependències municipals a disposició del públic perquè pogués ser examinada pels interessats legítims.

També es va indicar que contra la matrícula es podia interposar recurs potestatiu de reposició davant de la Agencia Tributaria del Estado o bé reclamació econòmica administrativa enfront del Tribunal Econòmic Administratiu Regional de Catalunya.

— El 14/09/2020 l'Institut Municipal d'Hisenda va publicar al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona un edicte amb l'aprovació del padró de contribuents de l'impost sobre activitats econòmiques de l'exercici 2020. A l'edicte es va informar que en el termini d'un mes es podia interposar un recurs d'alçada contra les liquidacions i que, en cas de desestimació del recurs d'alçada cabia la interposició del recurs contenciós administratiu.

— L'Institut Municipal d'Hisenda ha girat els rebuts del padró de l'impost sobre activitats econòmiques de l'exercici 2020 amb núm. EE2020...(a) i EE2020...(b), i la liquidació amb núm. de rebut EE2020...(c).

— Tots ells consten pagats per la mercantil interessada dins del període voluntari de pagament.

- La mercantil interessada, el 16/02/2023, mitjançant instància amb núm. d'entrada 2023/...(1), presenta escrit de sol·licitud respecte de la liquidació de l'IAE amb núm. de rebut EE2020...(c), mitjançant el que invoca l'aplicació de la regla 14.4 contemplada al RDLeg. 1175/1990.

4.- L'Institut Municipal d'Hisenda proposa la inadmissió del recurs.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- L'art. 115.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques estableix que *“El error o la ausencia de la calificación del recurso por parte del recurrente no será obstáculo para su tramitación, siempre que se deduzca su verdadero carácter”*. Doncs bé, l'interessat sol·licita:

“PRIMERO.- Que se tenga a bien admitir a trámite el presente procedimiento de solicitud de aplicación de la reducción prevista en la Regla 14ª.4 del RDL 1175/1990, mitjançant el que s'aproven les tarifes i la instrucció de l'Impost sobre Activitats Econòmiques, así como los anexos que a este se adjuntan.

SEGUNDO.- Que se proceda a estimar la aplicación de la reducción de la cuota tributaria del Impuesto sobre Actividades Económicas, de forma proporcional al tiempo en que los establecimientos hoteleros han estado PARALIZADOS, es decir, desde que se decreta el estado de alarma el día 14 de marzo de 2020 hasta la finalización del mismo el día 21 de junio de 2020”.

En conseqüència, i tenint en compte que se sol·licita la reducció de la quota de l'IAE del període impositiu 2020, satisfeta en el termini voluntari de pagament, tal com consta a la documentació incorporada a l'expedient, s'ha de considerar que, en els termes assenyalats per l'IMH, s'insta *“el procedimiento de devolución de ingresos indebidos”* del que el règim jurídic es regula a l'article 221 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (LGT). A aquests efectes, donat que l'esmentada devolució es basa en un acte ferm, s'ha d'aplicar l'apartat tercer d'aquest últim article que estableix:

“Cuando el acto de aplicación de los tributos o de imposición de sanciones en virtud del cual se realizó el ingreso indebido hubiera adquirido firmeza, únicamente se podrá solicitar la devolución del mismo instando o promoviendo la revisión del acto

mediante alguno de los procedimientos especiales de revisión establecidos en los párrafos a), c) y d) del artículo 216 y mediante el recurso extraordinario de revisión regulado en el artículo 244 de esta ley”.

Per tant, quan es tracta d'actes fermes només pot instar-se la devolució per mitjà d'algun dels procediments de revisió establerts als apartats a), c) i d) de l'art. 216 o a través del recurs extraordinari de revisió, art. 244. A l'apartat a) de l'art. 216 de la LGT es preveu la revisió d'actes nuls de ple dret, en el c) la revocació i en el d) la rectificació d'errors. És a dir, davant d'un acte ferm, únicament es pot sol·licitar la devolució en els casos de revisió d'actes nuls de ple dret, revocació, rectificació d'error i recurs extraordinari de revisió. Concretament, respecte de la sol·licitud de devolució d'ingressos indeguts, el Tribunal Suprem s'ha pronunciat reiteradament. En particular, en data 18 d'octubre de 2022, la sentència núm. 1327/2022 (Roj:STS 3802/2022 – ECLI:ES:TS:2022:3802) declara, en el seu FJ Segon, que:

“Sin embargo, en este concreto recurso, por referencia a la demanda, falta una mínima consistencia impugnatoria en el recurrente, pues como ya se ha indicado, cuando promovió la devolución de ingresos indebidos no se atuvo a ninguno de los procedimientos a que se refiere el art. 221.3 LGT: ni invocó causa de nulidad de pleno derecho, ni la situó en ninguna de las letras del art. 217.1 LGT, ni tampoco sostuvo acción de revocación ni de recurso de revisión (...)”.

Doncs bé, d'acord amb l'assenyalat per l'Alt Tribunal s'ha de considerar que si bé l'interessat no al·ludeix expressament a cap de les causes establertes a l'article 221.3 transcrit, dels termes fets servir a la sol·licitud no cap sinó concloure que s'està instant la iniciació d'un procediment que conclouï amb la devolució d'un ingrés indegut que requereix la prèvia anul·lació parcial de la quota satisfeta a conseqüència de la *“TOTAL PARALIZACIÓN de la actividad hotelera de la sociedad desde la fecha en que se decreta el estado de alarma el 14 de marzo de 2020”* (antecedent de fet tercer de la sol·licitud), fet aquest últim que va suposar *“un motivo de fuerza mayor”* ratificat per *“la Orden SND/257/2020, de 19 de marzo, por la que se declara la suspensión de apertura al público de establecimientos de alojamiento turístico, de acuerdo con el artículo 10.6 del Real Decreto 463/2020, de 14 de marzo, por el que se declara el estado de alarma para la gestión de la situación de crisis sanitaria ocasionada por el Covid-19”*. I conclou, en el fonament jurídic segon de la sol·licitud, que *“Por tanto concluimos que es evidente que, durante el tiempo de paralización TOTAL de la actividad hotelera, esta parte no ha tenido la oportunidad en tiempo y forma de realizar cualquier acción que suscite el cumplimiento del hecho imponible descrito así como de cualquier actividad económica gravada por el*

impuesto y que, en consecuencia, le es de aplicación la reducción de la Regla 14ª.4 del DF 1/1993 mencionada en el fundamento de derecho Primero”. Doncs segons el seu criteri “cabe considerar que se da cumplimiento por esta parte a todas las condiciones establecidas para que se proceda por parte del organismo gestor del tributo, a dictar resolución estimatoria de la reducción de la cuota tributaria del Impuesto sobre Actividades Económicas, por el importe proporcional al tiempo de inactividad causada por fuerza mayor”, (FJ Primer de la sol·licitud).

Per tant, en aquest cas concret, cap admetre la sol·licitud de l'interessat donat que queda acreditat el mandat del Tribunal Suprem en els termes anteriorment transcrits.

Segon.- El Tribunal Suprem s'ha pronunciat sobre aquesta particular qüestió, és a dir, sobre l'aplicació de la regla 14.4 del RDLeg. 1175/1990, de 28 de setembre, pel que s'aproven les tarifes i la instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques, en els supòsits de tancament de determinats establiments, entre els quals es troben els hotelers, a conseqüència de la declaració de l'estat d'alarma per a la gestió de la crisi sanitària ocasionada per la Covid-19. Així en el FJ Cinquè de la sentència 724/2023, de 30/05/2023 declara que:

“Jurisprudencia que se establece.

A la vista de las circunstancias del caso, de las cuestiones planteadas en el auto de admisión y de la aplicación de las normas que consideramos aplicables a la pretensión ejercitada, procede establecer esta doctrina:

(...)

2) Procede en cambio, la aplicación al caso del régimen de paralización de industrias que establece el apartado 4 de la regla 14 del Real Decreto legislativo 1175/1990, con rebaja de la parte proporcional de la cuota, según el tiempo que la industria, comercio o actividad hubiera dejado de funcionar.

3) No es preciso, a tal efecto, ni probar en especial la paralización o cierre de la empresa, ni poner en conocimiento de la Administración tal cierre o inactividad, pues ambas circunstancias derivan directamente de la ley. En particular, para las actividades de hostelería o restauración, la única prueba exigible es la de la inexistencia de entrega a domicilio, aquí no controvertida”.

Doncs bé, en el cas concret sobre el qual recauen les qüestions que ocupen l'atenció del Consell Tributari, no cap sinó concloure que, atesa la identitat material entre aquestes últimes i les analitzades per l'Alt Tribunal en la sentència transcrita, aquesta última ha de ser aplicada en idèntics termes doncs, d'acord amb allò disposat a l'article 219.c) de la LGT, dita sentència suposa un fet determinant a la situació de l'interessat que no va poder tenir-se en compte en el moment de dictar-se les liquidacions afectades.

Per la resta, cal afegir que el Consell havia arribat a la mateixa conclusió, és a dir, a la necessària adequació de la quota de l'IAE, període impositiu 2020, a les circumstàncies produïdes com a conseqüència de la declaració de l'estat d'alarma provocada per la Covid-19. Així es posa de manifest a, entre altres, el dictamen emès respecte de l'expedient 1445/21, de 5 de juliol de 2023, en què, després de recollir la doctrina del TS a què ja s'ha al·ludit, es declara que cap *“reducir la cuota del Impuesto sobre actividades económicas en los términos señalados en el FJ 5º por el periodo de tiempo en que estuvo normativamente prohibida la realización de la actividad desarrollada por la recurrente...”*.

En conseqüència, segons criteri d'aquest Consell Tributari, és procedent estimar la pretensió de l'interessat d'acord amb els articles citats al cos d'aquesta proposta de resolució i de la doctrina establerta pel Tribunal Suprem. És procedent així mateix la reducció de les quotes liquidades en els termes exposats i la devolució de l'excés satisfet.

Per consegüent, en disconformitat amb l'Institut Municipal d'Hisenda, el Consell Tributari,

ACORDA:

ADMETRE la sol·licitud presentada per l'obligat tributari; DONAR trasllat d'aquest acord a l'IMH als efectes oportuns.